

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1257

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 572 din 16 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 717 din 2 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul poliștilor	4–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.302. — Hotărâre privind aprobarea Programului de acțiune pentru dezvoltarea infrastructurii feroviare și transferul modal către calea ferată al fluxurilor de transport de călători și marfă	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.006. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea prevederilor Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017	8–15
3.008. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 572

din 16 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Dumitru în Dosarul nr. 1.795/93/2016 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.274D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, personal, autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu este întrunită una dintre condițiile cumulative prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respectiv cea referitoare la legătura dispozițiilor legale criticate cu soluționarea cauzei. În acest sens, arată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața unei instanțe judecătorești investite cu soluționarea unei cauze penale. În Codul de procedură penală sunt reglementate suficiente norme care, coroborate, conduc la înțelegerea atât a efectelor, cât și a întinderii autorității de lucru judecat, în acest sens fiind dispozițiile art. 551, art. 553 alin. (3) și ale art. 555 alin. (1). Prin urmare, apreciază că dispozițiile art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile în materie penală, iar sintagma „alte materii” din cuprinsul art. 2 alin. (2) din același cod se referă la materii precum cea civilă, administrativă sau constituțională.

5. În continuare, raportat la cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, arată că este firesc ca în considerentele hotărârii judecătorești prin care au fost condamnați definitiv coautorii faptei la care a participat și autorul excepției să apară date și informații referitoare la acesta din urmă. Aceste date nu au condus *de plano* la condamnarea autorului excepției și, în consecință, nici la încălcarea independenței judecătorilor care l-au condamnat definitiv. Autorul excepției a fost trimis în judecată printr-un alt act de sesizare întocmit în urma altor cercetări și a desfășurării unei alte urmăriri penale. Prin urmare, acesta a beneficiat de suficiente garanții legale în cadrul unui proces echitabil în timpul căruia a putut formula cereri și apărări atât în procedura de cameră preliminară, cât și în fața instanțelor de fond și de apel.

6. Mai arată că întinderea autorității de lucru judecat este reglementată în materie penală expres numai cu privire la latura civilă, însă în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate instanța judecătorească nu a lăsat neresoluționată latura civilă, ci a alăturat-o acțiunii penale.

7. Totodată, se apreciază că susținerile formulate vizează o pretinsă omisiune legislativă în materie penală, sub aspectul definirii și întinderii efectelor autorității de lucru judecat asupra

considerentelor unei hotărâri judecătorești, însă, în realitate, autorul excepției solicită completarea unor dispoziții legale, aspect ce ține de competența Parlamentului, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție.

8. În subsidiar, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor art. 124 alin. (3) și ale art. 23 alin. (11) din Constituție. În cadrul soluționării cauzei, părțile își pot valorifica toate drepturile procesuale. A susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care considerentele unei hotărâri judecătorești definitive au autoritate de lucru judecat cu privire la o persoană față de care nu s-a pronunțat o hotărâre înseamnă a denatura scopul legii și a împiedica aflarea adevărului prin administrarea directă și nemijlocită a probelor. Totodată, consideră că dispozițiile legale criticate sunt clare și previzibile.

9. Având cuvântul în replică, autorul excepției de neconstituționalitate arată că nu a avut parte de un proces echitabil, neavând posibilitatea de a se apăra, sens în care prezintă aspecte legate de soluționarea, în fond, a cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 20 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.795/93/2016, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Marian Dumitru în cadrul recursului formulat într-o cauză penală privind săvârșirea infracțiunilor de omor deosebit de grav și tentativă de omor deosebit de grav.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate se vor aplica și în materia penală, pentru aspecte nereglementate expres de Codul de procedură penală, care constituie norma generală pentru procesul penal. Deși autoritatea de lucru judecat este o instituție fundamentală a procesului penal, aceasta nu beneficiază de o definiție legală în legislația procesual penală, nici de o reglementare expresă a condițiilor de existență și a întinderii efectelor autorității de lucru judecat asupra considerentelor hotărârii. Autoritatea de lucru judecat este o cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale și un caz de contestație în anulare. Întinderea autorității de lucru judecat și asupra considerentelor hotărârii penale nu este reglementată decât cu referire la procesul civil prin art. 28 din Codul de procedură penală. Conform acestui text legal, hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o, instanța civilă nefiind legată de hotărârea definitivă de achitare sau încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.

12. Apreciază că dispozițiile art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt norme generale în ceea ce privește întinderea autorității de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești, acestea aplicându-se în baza art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă și în cazul hotărârilor penale definitive. Așadar, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care există interpretarea potrivit căreia considerentele hotărârii penale definitive au autoritate de lucru judecat cu privire la existența faptei, a întrunirii elementelor constitutive ale

infracțiunii și vinovăției persoanei față de care nu s-a exercitat acțiunea penală finalizată prin dispunerea unei soluții prin dispozitivul aceleiași hotărâri. Având în vedere că soluționarea acțiunii penale înseamnă tocmai stabilirea existenței faptei și săvârșirii ei de către inculpat cu vinovăția prevăzută de lege, obligativitatea situației de fapt stabilită de o instanță penală cu privire la o persoană față de care nu pronunță și o soluție de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, întrucât nu este parte în procesul penal, aduce atingere principiului prezumției de nevinovăție și dreptului la un proces echitabil în componența sa referitoare la dreptul la o instanță independentă și imparțială care să verifice temeinicia acuzației penale.

13. În susținerea excepției de neconstituționalitate este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la prezumția de nevinovăție, spre exemplu, Hotărârea din 25 martie 1983, pronunțată în Cauza *Minelli împotriva Elveției*, Hotărârea din 18 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Nerattini împotriva Greciei*, sau Hotărârea din 6 februarie 2007, pronunțată în Cauza *Garycki împotriva Poloniei*.

14. **Tribunalul Ilfov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, instanța însușindu-și în totalitate argumentele expuse pe larg de autorul acesteia.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (2): „(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.”;

— Art. 430 alin. (2): „(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.”

19. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 124 alin. (3), potrivit cărora „Judecătorii sunt independenți și se

supun numai legii”, precum și ale art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile procesual civile criticate în prezenta cauză consacră aplicabilitatea Codului de procedură civilă, sub aspectul autorității de lucru judecat, și în alte materii pentru aspecte care nu se regăsesc reglementate în mod expres. Ca și în materia civilă, principiul autorității de lucru judecat în materie penală semnifică faptul că printr-o hotărâre judecătorească se încheie activitatea procesuală a judecării cauzei penale. Soluția cuprinsă în hotărârea definitivă pronunțată într-un proces penal, în condiții de legalitate, este prezumată absolut că exprimă adevărul asupra faptelor și împrejurărilor deduse judecării, atât în privința celor hotărâte asupra soluționării cauzei penale, cât și în privința argumentelor de fapt și de drept cuprinse în considerentele hotărârii judecătorești.

21. În prezenta cauză autorul excepției solicită Curții să constate neconstituționalitatea dispozițiilor legale în măsura în care acestea pot primi interpretarea potrivit căreia considerentele hotărârii penale definitive au autoritate de lucru judecat cu privire la existența faptei, a întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii și vinovăției persoanei față de care nu s-a exercitat acțiunea penală finalizată prin dispunerea unei soluții prin dispozitivul aceleiași hotărâri.

22. Raportat la aceste critici, Curtea reține că îi revine instanței judecătorești să stabilească întinderea și efectele autorității de lucru judecat a hotărârii definitive anterioare, cu respectarea și aplicarea dispozițiilor procedurale care reglementează această instituție juridică.

23. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Dumitru în Dosarul nr. 1.795/93/2016 al Tribunalului Ilfov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 2 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. i)
din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Vlad Polojan în Dosarul nr. 553/89/2019 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.127D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că, prin Decizia nr. 813 din 5 decembrie 2019, Curtea Constituțională a răspuns unor critici similare celor din prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 207/CA/2019 din 24 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 553/89/2019, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Vlad Polojan într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei dispoziții a șefului Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Iași.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu stabilesc dacă hotărârea judecătorească de condamnare trebuie să fie în legătură cu anumite fapte sau pentru orice faptă prevăzută de legea penală. Totodată, legiuitorul nu a prevăzut, în mod expres, o derogare sau subordonare față de situațiile de excepție reglementate de legislația specială, cum ar fi prevederea din art. 25 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, potrivit căreia este interzis angajatorului să dispună încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu în cazul salariații/salariațului care se află în plata stimulentei de inserție prevăzută la art. 7 din acest act normativ.

6. Se afirmă că orice ingerință în drepturile și libertățile persoanei trebuie să fie „prevăzută de lege”, cerință care nu se limitează doar la stabilirea unui anumit temei legal în dreptul intern, ci vizează calitatea legii, care trebuie să fie accesibilă, clară și previzibilă. Ca atare, normele criticate sunt

neconstituționale în măsura în care nu sunt corelate cu dispozițiile similare din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, care la art. 1 prevede că „(1) *Prezentul cod reglementează domeniul raporturilor de muncă, modul în care se efectuează controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, precum și jurisdicția muncii.* (2) *Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.*”

7. Se consideră că lipsa de claritate și previzibilitate a normei criticate rezultă din contradicția cu dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, potrivit cărora „*Contractul individual de muncă existent încetează de drept: [...] f) ca urmare a condamnării la executarea unei pedepse privative de libertate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești*”, astfel cum au fost interpretate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 15 din 6 martie 2017, conform căreia aceste dispoziții sunt aplicabile numai în situația în care condamnatul execută efectiv pedeapsa în penitenciar, fiind în imposibilitate fizică de a se prezenta la locul de muncă.

8. Se apreciază că prevederile de lege criticate, contrar art. 41 din Constituție, îngăduiesc dreptul autorului excepției de a-și exercita profesia de polițist. Astfel, se arată că, prin Sentința penală nr. 27/2017, pronunțată de Curtea de Apel Iași în Dosarul nr. 240/45/2014, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 297/A, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus: „Menține pedeapsa de 1 (un) an și 6 luni închisoare aplicată inculpatului Polojan Vlad pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 254 alin. (2) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 41 alin. (2), art. 74 alin. (1) lit. a) și c), alin. (2) și art. 76 alin. (1) lit. c) din Codul penal anterior (15 acte materiale) și art. 5 din Codul penal. În temeiul art. 71 alin. (2) din Codul penal anterior, interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a, b) și c) din Codul penal anterior, cu titlu de pedeapsă accesorie. În temeiul art. 81 din Codul penal anterior, suspendă condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului, pe o durată de 3 ani și 6 luni, termen de încercare, stabilit în condițiile art. 82 din Codul penal anterior. În temeiul art. 71 alin. (5) din Codul penal anterior, suspendă executarea pedepselor accesorii pe durata suspendării condiționate a pedepsei principale.” Așadar, din moment ce instanța judecătorească ce a aplicat sancțiunea a dispus suspendarea executării pedepselor accesorii, autorul consideră că încă are dreptul de a ocupa și exercita profesia de polițist, iar destituirea apare ca fiind nelegală. Prin urmare, dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd încetarea de drept a raportului de serviciu, chiar și în situația în care instanța judecătorească care a pronunțat soluția de condamnare nu a aplicat în mod efectiv interdicția de a exercita profesia respectivă.

9. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 este o normă clară și previzibilă. Legea nr. 360/2002 este o lege specială față de Codul muncii,

cu care nu se completează în privința acestui caz de încetare. De asemenea, instanța consideră că nu este încălcat dreptul la apărare, garantat de art. 24 din Constituție, motivat de faptul că reclamantul are dreptul de a se apăra în litigiul de drept administrativ cu privire la îndeplinirea condițiilor de încetare a raportului de serviciu. Totodată, nu este încălcat dreptul la muncă reglementat de art. 41 din Constituție, care consacră libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă, având în vedere că polițistul are libertatea alegerii profesiei și obligația respectării condițiilor impuse de legea specială pentru derularea raporturilor care implică exercițiul autorității publice.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc: [...] i) când este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu excepția cazurilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, pe baza aprobării persoanelor care au acordat gradele profesionale prevăzute la art. 15;”*.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora, *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*, ale art. 24 privind dreptul la apărare și celor ale art. 41 care consacră munca și protecția socială a muncii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 reprezintă o normă specială care consacră o cauză de încetare a raportului de serviciu al polițistului. Din analiza evoluției cadrului legal în materie, prin Decizia nr. 813 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 21 mai 2020, Curtea a observat că art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002, în forma în vigoare, a fost introdus prin art. 53 pct. 2 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013.

16. Relativ la statutul polițistului, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că acesta este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din actul normativ menționat, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său

juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. În consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23 iunie 2016, Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 18 iulie 2017, Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 22 iunie 2018, Decizia nr. 31 din 17 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 12 aprilie 2019).

17. În ceea ce privește exigențele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, paragraful 28, Curtea Constituțională a statuat că supremația Constituției și obligativitatea respectării legii constituie trăsături esențiale ale statului de drept și că statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea tuturor legilor și tuturor actelor normative cu aceasta (Decizia nr. 22 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 17 martie 2004), ceea ce înseamnă că aceasta implică, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelență un stat în care se manifestă domnia legii (Decizia nr. 13 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 aprilie 1999). În acest sens, prin Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225, Curtea a reținut că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative și că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (a se vedea în acest sens Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

18. Cu privire la aceleași cerințe de calitate a legii, garanție a principiului legalității, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 4 mai 2000, 25 ianuarie 2007, 24 mai 2007 și 5 ianuarie 2000, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României* (paragraful 52), *Sissanis împotriva României* (paragraful 66), *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României* (paragraful 34) și *Beyeler împotriva Italiei* (paragraful 109), a reținut obligativitatea asigurării acestor standarde de calitate

a legii drept garanție a principiului legalității. În plus, a fost statuat faptul că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

19. Aplicând aceste considerente de principiu în cauza de față, Curtea reține că încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului când este condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă reprezintă o modalitate de încetare a raportului de serviciu în puterea și prin efectul legii, independent de voința părților. Dispozițiile de lege criticate vizează intervenția în cursul exercitării raportului de serviciu al polițistului a unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare, cu excepția cazurilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau a amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, când raporturile de serviciu pot continua pe baza aprobării persoanelor care au acordat gradele profesionale prevăzute la art. 15. O astfel de reglementare este justificată de natura raportului de serviciu al polițistului care prevede condiții speciale de acces în această funcție, legea impunând ca persoana care dorește să ocupe funcția de polițist să nu aibă antecedente penale sau să nu fie în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea vreunei infracțiuni. Astfel, interpretate în ansamblul reglementărilor Legii nr. 360/2002, dispozițiile criticate au un conținut normativ clar și precis și oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, polițistul — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze conduita. Așadar, având în vedere considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, prevederile legale supuse controlului de constituționalitate respectă exigențele de calitate a legii, fiind conforme art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. Cu privire la susținerea potrivit căreia lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor criticate rezultă și din contradicția cu prevederile art. 56 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, astfel cum au fost interpretate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 15 din 6 martie 2017, Curtea reține că, așa cum a statuat în jurisprudența sa, reglementarea referitoare la polițiști cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. În acest sens, prin Decizia nr. 813 din 5 decembrie 2019, precitată, paragrafele 29 și 30, Curtea a reținut că „Decizia nr. 15 din 6 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se referă la cazul de încetare a raportului de muncă în situația în care angajatul a fost condamnat la executarea unei pedepse privative de libertate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. Înalta Curte a reținut că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii «comportă o interpretare restrânsă, întemeiată pe considerente istorice, logice și de echitate juridică, potrivit căreia încetarea contractului de muncă survine numai în situația în care condamnatul execută efectiv pedeapsa în penitenciar, fiind în imposibilitate fizică de a se prezenta la locul de muncă pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale. Astfel se justifică rațiunea pentru care, spre deosebire de funcțiile de demnitate publică, în materia raporturilor de muncă, legiuitorul s-a referit la executarea unei pedepse privative de libertate, și nu doar la condamnarea la o astfel de pedeapsă». Or, în situația polițistului, art. 69 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 360/2002 prevede că raportul de serviciu încetează când acesta este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu excepția cazurilor în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, pe

baza aprobării persoanelor care au acordat gradele profesionale prevăzute la art. 15 din lege. Așadar, norma legală menționată instituie regula încetării raportului de serviciu al polițistului când acesta este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și excepția de la această regulă, respectiv în situația în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă, dacă persoanele îndrituite de lege aprobă continuarea raportului de serviciu. O astfel de reglementare are în vedere faptul că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, investit cu exercițiul autorității publice, iar condamnarea acestuia prin hotărârea judecătorească definitivă înlătură prezumția de nevinovăție și îl plasează în afara cadrului legal de exercitare a profesiei, așa încât unei astfel de persoane nu i se mai poate încredința exercițiul autorității publice”.

21. Prin urmare, având în vedere că statutul polițistului — statut juridic care cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — este diferit de cel al unui angajat cu contract individual de muncă și tratamentul juridic în cazul unei condamnări penale este diferit sub aspectul încetării raportului de serviciu. Așadar, Curtea nu poate reține susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu sunt corelate cu dispozițiile similare din Codul muncii, având în vedere că diferența dintre cele două reglementări este justificată de natura raporturilor la care se referă, pe de o parte, raportul de serviciu al unui funcționar public cu statut special, care încetează când este condamnat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu excepțiile prevăzute de lege, și, pe de altă parte, raportul de muncă ce încetează în ipoteza imposibilității derulării contractului de muncă din cauza executării efective a pedepsei în penitenciar.

22. Referitor la susținerea potrivit căreia prevederile art. 69 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 îngrădesc dreptul la exercitarea profesiei de polițist, din moment ce instanța judecătorească ce a aplicat sancțiunea a dispus suspendarea executării pedepselor accesorii, Curtea reține netemeinicia acestei critici. Așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, autorul excepției a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, și, în temeiul Codului penal din 1969, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, precum și suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata suspendării condiționate a pedepsei principale și a stabilit un termen de încercare.

23. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că suspendarea condiționată a executării pedepsei este reglementată de legiuitor și pusă la dispoziția instanței judecătorești ca mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 277 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 23 iunie 2014, paragraful 15, și Decizia nr. 721 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, paragraful 22).

24. Având în vedere cele menționate și ansamblul legislativ prevăzut de Codul penal din 1969, rezultă că pentru a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei instanța judecătorească a trebuit să aplice dispozițiile relative la individualizarea pedepsei și să pronunțe o hotărâre de condamnare a inculpatului. Astfel, din perspectivă cronologică, deși ambele măsuri se regăsesc în aceeași hotărâre de condamnare, instanța judecătorească, analizând datele dosarului, mai întâi, a pronunțat o hotărâre de condamnare a inculpatului, iar apoi, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege, a dispus măsura suspendării condiționate a executării pedepsei. Cu alte cuvinte, dispunerea măsurii suspendării

condiționate a executării pedepsei ce implica și suspendarea executării pedepselor accesorii era, potrivit Codului penal din 1969, întotdeauna subsecventă pronunțării unei hotărâri de condamnare a inculpatului. Prin urmare, afirmația autorului excepției, potrivit căreia, „din moment ce instanța judecătorească ce a aplicat sancțiunea a dispus suspendarea executării pedepselor accesorii, încă are dreptul de a ocupa și exercita profesia de polițist”, este lipsită de temei, întrucât modalitatea de individualizare a executării pedepsei este subsecventă pronunțării unei hotărâri de condamnare.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Polojan în Dosarul nr. 553/89/2019 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 69 alin. (1) lit.i) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea Programului de acțiune pentru dezvoltarea infrastructurii feroviare și transferul modal către calea ferată al fluxurilor de transport de călători și marfă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul de acțiune pentru dezvoltarea infrastructurii feroviare și transferul modal către calea ferată al fluxurilor de transport de călători și marfă, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Programul de acțiune pentru dezvoltarea infrastructurii feroviare și transferul modal către calea ferată al fluxurilor de transport de călători și marfă pune în aplicare jalonul numărul 69 din Componenta 4: Transport sustenabil, din cadrul Programului național de redresare și reziliență al României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu
Ministrul investițiilor
și proiectelor europene,
Dan Vilceanu

București, 30 decembrie 2021.
Nr. 1.302.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1257 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru modificarea și completarea prevederilor Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 3.270/2021 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile:

— art. 51 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 și 223 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 2, la capitolul I „Programele naționale de boli transmisibile” titlul I.2 „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare” litera C „Activități” punctul 2 „Activități implementate la nivelul serviciilor/birourilor de epidemiologie din DSP”, subpunctele 2.25—2.27 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2.25. identificarea cazurilor care îndeplinesc criteriile epidemiologice prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, elaborată de către INSP, colectarea probelor biologice recoltate pentru identificarea virusului SARS-CoV-2 și transportul acestora către laboratorul la care sunt arondate, în vederea efectuării testelor genetice de identificare a variantelor SARS-CoV-2 circulante în conformitate cu anexa la prezenta anexă;

2.26. selectarea probelor biologice recoltate pentru identificarea virusului SARS-CoV-2 de la cazurile simptomatice, conform definiției de caz prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, elaborat de către INSP, și transportul acestora către laboratorul care efectuează testarea RT-PCR specific de variantă, în vederea efectuării testelor genetice de identificare a variantelor SARS-CoV-2 circulante, prevăzută în anexa la prezenta anexă;

2.27. în urma desfășurării procedurii de la pct. 2.26, DSPJ din județul unde se află laboratorul care a efectuat testarea RT-PCR specific de variantă organizează colectarea probelor biologice pozitive la RT-PCR standard evaluate prin RT-PCR specific de variantă și asigură transportul acestora în vederea efectuării secvențierii întregului genom SARS-CoV-2 prin tehnici NGS.”

2. În anexa nr. 2, la capitolul I titlul I.2 litera C punctul 2, subpunctul 2.28 se abrogă.

3. În anexa nr. 2, la capitolul I titlul I.2 litera E „Indicatori de evaluare” punctul 1 „Indicatori fizici”, subpunctele 1.3.2 și 1.3.3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.3.2. număr testări RT-PCR standard pentru identificarea SARS-CoV-2: 3.300.000;

1.3.3. număr testări RT-PCR specific de variantă: 150.000;”.

4. În anexa nr. 2, la capitolul I titlul I.2 litera E „Indicatori de evaluare” punctul 2 „Indicatori de eficiență”, subpunctul 2.3.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.3.2. cost/testare RT-PCR standard efectuată pentru identificarea virusului SARS-CoV-2: 200 lei; începând cu data de 1 aprilie 2021 cost/testare RT-PCR standard efectuată pentru identificarea virusului SARS-CoV-2: 175 lei; începând cu data de 1 ianuarie 2022 cost/testare RT-PCR standard efectuată pentru identificarea virusului SARS-CoV-2: 150 lei”.

5. În anexa nr. 2, la capitolul I titlul I.2 litera F „Natura cheltuielilor eligibile” punctul 8, după subpunctul 8.11.2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 8.11.3, cu următorul cuprins:

„8.11.3. la un tarif de 150 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată în cazul probelor biologice recoltate începând cu data de 1 ianuarie 2022.”

6. Anexa la anexa nr. 2 la normele tehnice se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

7. Anexa nr. 8¹ la normele tehnice se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, furnizorii de servicii medicale, precum și instituțiile publice nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

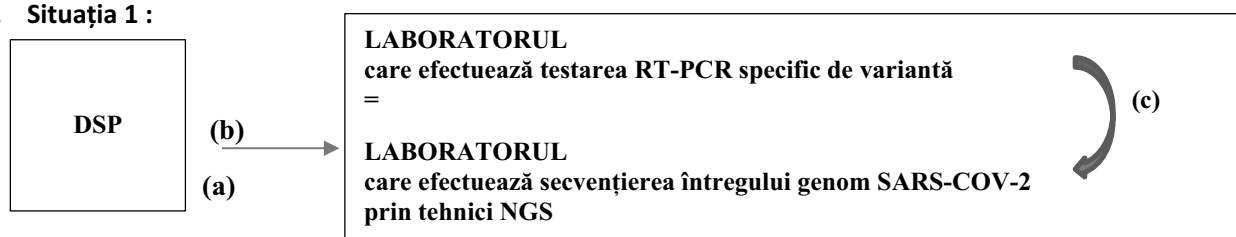
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

Arondarea teritorială pentru laboratoarele care efectuează testele genetice de identificare a variantelor SARS-CoV-2 circulante, respectiv secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS din regiunile de dezvoltare: București - Ilfov, Sud-Est și Sud Muntenia :

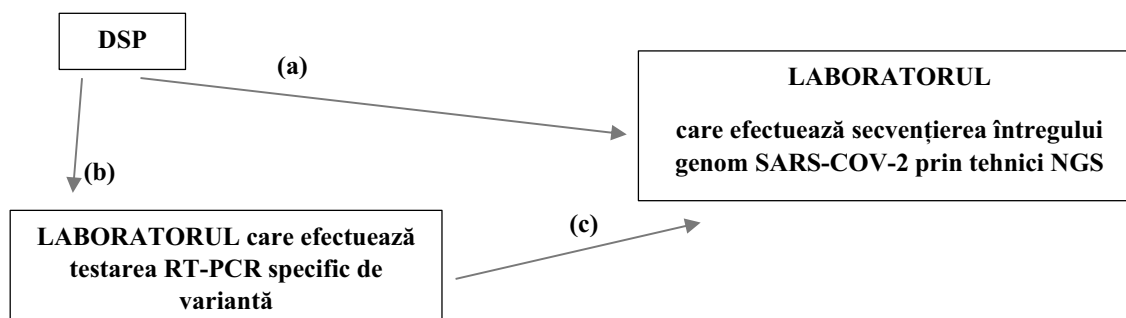
Regiunea de dezvoltare	Laboratorul care efectuează testarea RT-PCR specific de variantă	Laboratorul care efectuează secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS
București - Ilfov	Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”, București	Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”
	INSP - CRSP București	
Sud - Est	Institutul de Virusologie „Ștefan S. Nicolau”, București	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino”
	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Tropicale „Dr. Victor Babeș”, București	
Sud - Muntenia	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino”, București	

Diagrama procesului de secvențiere a genomului SARS-COV-2:

1. Situația 1 :

2. Situația 2:

Legendă:

(a): probe biologice recoltate de la cazurile care îndeplinesc criteriile epidemiologice pentru efectuarea secvențierii întregului genom SARS-COV-2 prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, elaborată de către INSP;

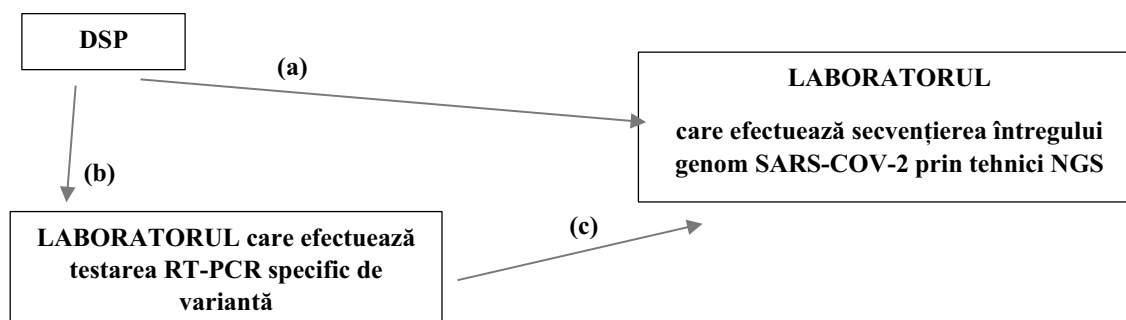
(b): probele biologice recoltate de la cazurile simptomatice, conform definiției de caz prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, pentru efectuarea RT-PCR specific de variantă;

(c): probe biologice pozitive la RT-PCR standard și evaluate prin RT-PCR specific de variantă. Pentru fiecare regiune de dezvoltare se transmite săptămânal, către laboratorul care efectuează secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS, un număr de 15 probe biologice testate pozitiv la RT-PCR specific de variantă/zi.

Arondarea teritorială pentru laboratoarele care efectuează testele genetice de identificare a variantelor SARS-CoV-2 circulante, respectiv secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS din regiunile de dezvoltare: Nord-Est, Centru, Nord-Vest, Vest și Sud-Vest Oltenia

Regiunea de dezvoltare	Laboratorul care efectuează testarea RT-PCR specific de variantă	Laboratorul care efectuează secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS
Nord-Est	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Sf. Parascheva, Iași	Institutul Național de Boli Infecțioase Prof. Dr. Matei Balș
	INSP-CRSP Iași	
Centru	Spitalul Clinic Județean de Urgență Tg. Mureș	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Medico-Militară "Cantacuzino"
Nord-Vest	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Cluj Napoca	
	INSP-CRSP Cluj-Napoca	
Sud-Vest Oltenia	Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova	
Vest	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase V. Babeș, Timișoara	
	INSP-CRSP Timișoara	

Diagrama procesului de secvențiere a genomului SARS-COV-2: se aplicabilă pentru județele din regiunile de dezvoltare: Nord - Est, Nord - Vest, Centru, Vest, Sud - Vest Oltenia:

Legendă:

- (a): probe biologice recoltate de la cazurile care îndeplinesc criteriile epidemiologice pentru efectuarea secvențierii întregului genom SARS-COV-2 prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, elaborată de către INSP;
- (b): probele biologice recoltate de la cazurile simptomatice, conform definiției de caz prevăzute în metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, pentru efectuarea RT-PCR specific de variantă;
- (c): probe biologice pozitive la RT-PCR standard și evaluate prin RT-PCR specific de variantă. Pentru fiecare regiune de dezvoltare se transmite săptămânal, către laboratorul care efectuează secvențierea întregului genom SARS-COV-2 prin tehnici NGS, un număr de 15 probe biologice testate pozitiv la RT-PCR specific de variantă/zi.

UNITATEA DE SPECIALITATE¹
JUDEȚUL
.....

CERERE DE FINANȚARE FUNDAMENTATĂ
pentru serviciile medicale de testare RT-PCR standard și, după caz, de testare RT-PCR specific de variantă și secvențiere integrală
a genomului SARS-COV-2 realizate și raportate în cadrul
Programului național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare

Sursa de finanțare: buget de stat, titlul de cheltuieli²
pentru luna
Nr. din

¹ Unitatea de specialitate este, după caz:

- a) direcția de sănătate publică (DSP);
- b) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea Ministerului Sănătății;
- c) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea autorităților administrației publice locale;
- d) furnizorii publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii;
- e) furnizorii privați de servicii medicale;

f) Institutul Național de Sănătate Publică (INSP);

g) alte instituții publice aflate în relație contractuală cu direcțiile de sănătate publică.

² Se consemnează titlul de cheltuieli:

- a) "Bunuri și servicii - AAPL" - pentru activitatea implementată de furnizorii publici de servicii medicale din subordinea autorităților administrației publice locale;
- b) "Bunuri și servicii - DSP" - pentru programele naționale de sănătate publică implementate de direcțiile de sănătate publică, furnizorii publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii, furnizorii privați de servicii medicale sau Institutul Național de Sănătate Publică;
- c) "Transferuri" pentru programele naționale de sănătate publică implementate de furnizorii publici de servicii medicale din subordinea Ministerului Sănătății.

- lei -

Denumirea programului/ activității	Prevedere bugetară aprobată pentru anul	Prevedere bugetară aprobată în trimestrul, inclusiv disponibilul din trimestrele anterioare	Sume finanțate (cumulat de la 1 ianuarie, inclusiv luna curentă)	Plăți efectuate (cumulat de la 1 ianuarie până în ultima zi a lunii precedente celei pentru care se face solicitarea)	Gradul de utilizare a fondurilor puse la dispoziție anterior	Disponibil		Total necesar pentru luna curentă		
						Total disponibil din neutilizat la data solicitării, din care:	Se utilizează în luna pentru care se solicită finanțarea.			
0	1	2	3	4	5 = 4/3	6 = 3 - 4	7	8 = 9 + 10	9 = 7	10
Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare										
TOTAL , din care:										
RT-PCR										

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

RT-PCR specific de variantă																					
Secvențierea integrală a genomului SARS-COV-2																					

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Responsabil financiar

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Numele și prenumele

Funcția

Funcția

Semnătura

Semnătura

NOTE:

1. Macheta se va completa distinct, pentru fiecare titlu de cheltuieli cu încadrarea în bugetul aprobat, în două exemplare, din care unul se depune la DSP, în situația în care unitatea de specialitate a încheiat contract cu direcția de sănătate publică și, respectiv, la unitatea de asistență tehnică și management (UATM) din cadrul INSP, după caz.
2. Cererea de finanțare fundamentată va fi însoțită de anexele:
 - 2.1. borderou centralizator al testelor RT-PCR standard și, după caz, al testelor RT-PCR specific de variantă și de secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2, realizate și raportate;
 - 2.2. desfășurătorul sau, după caz, desfășurătoarele privind evidența persoanelor testate RT-PCR standard și, după caz, a persoanelor testate RT-PCR specific de variantă și prin secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2 generat(e) din aplicația informativă Corona Forms, conform prevederilor art. 13 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1829/2020 pentru aprobarea fluxului informațional utilizat în raportarea datelor referitoare la infecția cu virusul SARS-CoV-2 cu modificările și completările ulterioare, validat(e) de direcțiile de sănătate publică. Validarea numărului de teste RT-PCR standard, și, după caz, a numărului de teste RT-PCR specific de variantă și de secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2 realizate și raportate de o unitate de specialitate, indiferent de subordonarea acesteia, se efectuează de către direcția de sănătate publică care asigură coordonarea asistenței medicale în teritoriul la nivelul căruia s-a realizat recoltarea probelor biologice, în termen de maximum 2 săptămâni de la transmiterea solicitărilor de validare de către unitățile de specialitate care au realizat testările.
 - 2.3. factură pentru contravaloarea testării RT-PCR standard și, după caz, a testării RT-PCR specific de variantă și de secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2 realizate și raportate, în situația în care unitatea de specialitate a încheiat contract cu direcția de sănătate publică.

Unitate de specialitate

BORDEROU CENTRALIZATOR
al testelor RT-PCR standard și, după caz, a testelor RT-PCR specific de variantă și de
secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2 realizate și raportate

Raportare pentru luna

RT-PCR standard pentru	Numărul de teste RT-PCR standard realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR standard¹ (lei)	Sumă de decontat (lei)
C0	C1	C2	C3 = C1 x C2
persoanele eligibile din teritoriul arondat Direcției de Sănătate Publică 1.....		150	
persoanele eligibile din teritoriul arondat Direcția de Sănătate Publică 2		150	
		150	
1. TOTAL RT-PCR standard:		150	
RT-PCR specific de variantă	Numărul de teste RT-PCR specific de variantă realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR specific de variantă (lei)	Sumă de decontat (lei)
probe biologice transmise din județul 1.....		100	
probe biologice transmise din județul 2.....		100	
		100	
2. TOTAL RT-PCR specific de variantă:		100	
Secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2	Numărul de secvențieri integrale ale genomului SARS-COV-2	Tarif/secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2	Sumă de decontat (lei)
probe biologice transmise din județul 1.....		1.000	
probe biologice transmise din județul 2.....		1.000	
		1.000	
3. TOTAL secvențiere integrală a genomului SARS-COV-2		1.000	
TOTAL GENERAL (1+2+3)	X	X	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

¹ Finanțarea testelor RT-PCR standard se realizează la un tarif de 150 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând cu data de 1 ianuarie 2022.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 175 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând în perioada 1 aprilie-31 decembrie 2021.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 200 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate până la data de 31 martie 2021.

Direcția de Sănătate Publică

BORDEROU CENTRALIZATOR
al testelor RT-PCR realizate și raportate
Raportare pentru luna
pentru sursa buget de stat, titlul bunuri și servicii DSP

Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR standard realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR standard ¹ (lei)	Sumă de decontat (lei)
C0	C1	C2	C3 = C1 x C2
A. Direcția de Sănătate Publică		150	
1. furnizor public de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii		150	
2. furnizor public de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii		150	
		150	
B. Total furnizori publici de servicii medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețele sanitare proprii = 1 + 2 + ...		150	
1. Furnizor privat de servicii medicale		150	
2. Furnizor privat de servicii medicale		150	
		150	
C. Total furnizori privați de servicii medicale = 1 + 2 + ...		150	
1. UMF....		150	
2. IML		150	
		150	
D. Total alte instituții = 1 + 2 +		150	
TOTAL = A + B + C + D		150	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Responsabil financiar

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele

Numele și prenumele

Numele și prenumele

Funcția

Funcția

Funcția

Semnătura

Semnătura

Semnătura

¹ Finanțarea testelor RT-PCR standard se realizează la un tarif de 150 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând cu data de 1 ianuarie 2022.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 175 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând în perioada 1 aprilie-31 decembrie 2021.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 200 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate până la data de 31 martie 2021.

Direcția de Sănătate Publică

BORDEROU CENTRALIZATOR
al testelor RT-PCR standard realizate și raportate
Raportare pentru luna
pentru sursa buget de stat, titlul bunuri și servicii AAPL

Testare RT-PCR pentru	Număr teste RT-PCR standard realizate și raportate	Tarif/test RT-PCR standard ¹ (lei)	Sumă de decontat (lei)
C0	C1	C2	$C3 = C1 \times C2$
1. Furnizor public de servicii medicale din subordinea AAPL		150	
2. Furnizor public de servicii medicale din subordinea AAPL		150	
		150	
Total furnizori publici de servicii medicale din subordinea AAPL = 1 + 2 + ...		150	

Răspundem de realitatea, regularitatea și exactitatea datelor raportate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Responsabil financiar

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

Coordonatorul activității/șef laborator

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

¹ Finanțarea testelor RT-PCR standard se realizează la un tarif de 150 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând cu data de 1 ianuarie 2022.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 175 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate începând în perioada 1 aprilie-31 decembrie 2021.

Finanțarea testelor RT-PCR standard s-a realizat la un tarif de 200 lei/testare RT-PCR standard realizată și raportată pentru probele biologice recoltate până la data de 31 martie 2021.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică nr. AR 3.269 din 30.12.2021,
având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de dializă publice și private, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.718/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 și nr. 233 bis din 21 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Prin excepție de la prevederile art. 15 pct. 15.1, transferul temporar al bolnavilor dializați dintr-o unitate în alta se poate face pentru un interval de timp mai mare de

6 săptămâni, pe toată perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, în situația determinată de apariția unor cazuri de infectări cu virusul SARS-CoV-2 la pacienții dializați sau la personalul medical sau auxiliar din cadrul unităților de dializă.”

2. Articolul 55 se abrogă.

Art. II. — Reglementările din capitolul XIII „Dispoziții tranzitorii” din regulamentul prevăzut la art. I se aplică pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 30 decembrie 2021.
Nr. 3.008.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

